

Η τύχη το 'χει φέρει, έτσι ώ στε στα τόσα χρόνια που έχουν περάσει, να οδηγήσουμε μια σειρά από εκλεκτά τετράτροχα. Εξωτικά, ακριβά, σπάνια, ξεχωριστά, ας δοθεί οποιοσδήποτε χαρακτηρισμός και όντως μερικά από αυτά, δύσκολο είναι να τα λησμονήσεις. Για λίγα όμως, για πολύ λίγα από αυτά, μπορείς να πεις ανοικτά ότι τ' αγάπησες. Το πρόσφατο ταξίδι, εκτός Ελλάδας, για μόνιμη μετεγκατάσταση, κάποιου από αυτά, τα πολύ λίγα, τα αγαπημένα, σχεδόν με αναγκάζει να αφηγηθώ μια τέτοια ιστορία αγάπης.

Το slide του [Αλέξη Σοφιανόπουλου](#) ήταν εξαιρετικό, αλλά το μοντάζ της τετραχρωμίας ή η εκτύπωση, το αλλοίωσε σφόδρα.

Άνοιξη του '77 ήταν, όταν είχαμε πρωτογνωριστεί με το πολιτικό μοντέλο. Εκεί, στα τελειώματα του άγιου Μερκούρη που το φωτογραφίσαμε για τις ανάγκες της δοκιμής. Έφερε το αρκτικόλεξο GTE. Το κιτρινόμαυρο με μαυρόασπρα καρώ καθίσματα, τρίπορτο Kadett C. Δεν ήμουν πολύ σίγουρος, σε εκείνη την πολύ πρώτη ματιά για τα αισθήματά μου, καθότι το 80άρι GTE που μόλις είχε αποχωρήσει από τις αγκαλιές τις οικογένειας με συγκινούσε περισσότερο.

Όταν όμως, λίγες μέρες αργότερα, το είδα στις εγκαταστάσεις του Ηλιόπουλου στην διασταύρωση των οδών αγίας Άννας & Ορφέως, στο Βοτανικό, κατά τη διάρκεια του τεχνικού έλεγχου του 24ου Δ.Ρ.Α. με την αγωνιστική του προβιά, ε! τότε εξελίχθηκε άμεσα σε έρωτα. Με το νούμερο τρία στις πόρτες, το οδηγούσε ο νικητής του 22ου Δ.Ρ.Α., με Ascona τότε στην πρώτη του νίκη σε επίπεδο παγκοσμίου πρωταθλήματος, ο ψηλόλιγνος Walter Rohrl. Συμμετοχή της Opel Euro Handler Team - Elfinco.

Μάιος '77. Ασκέσια. Κατάτακτη επίδειξη του 24ο Δ.Ρ.Α. Rohrl - Pitz.

Παραρτηματικό εσωτερικό του 24ο Δ.Ρ.Α. στο 5ο (58ο) Στάδιο του Ολυμπιακού Στάδου, όπως ήταν το 1977.

